

podľa § 384, č. 9 tr. p. a inak bez číselného označenia proti oslobodeniu oboch obžalovaných.

Menovaní poškodení prehlásením zo dňa 18. decembra 1933 zrejme vzdali sa práv súkromných žalobcov. Tomu nasvedčuje aj obsah usnesenia krajského súdu, uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní, ktoré výslovne konštatuje ustúpenie týchto poškodených od obžaloby, proti ktorému poškodení, hoci boli prítomní, nevzniesli námietky.

Ponevác podľa § 49, odst. 4 tr. p., vzdá-li sa kto súkromnej žaloby, neľze to odvolať, nemôžu už títo poškodení vystúpiť ako náhradní súkromní žalobcovia. Neboli preto ani oprávnení k ohláseniu zmätočnej sťažnosti a ich zmätočná sťažnosť mala byť podľa § 32, odst. 1 por. nov. odmietnutá súdom, u ktorého bola ohlásená. Ponevác tento súd tak neučinil, odmietol najvyšší súd podľa § 434, odst. 3 tr. p. zmätočnú sťažnosť menovaných poškodených jako podanú osobami k tomu neoprávnenými.

Zmätočný dôvod podľa § 385, č. 1 a) tr. p. uplatňujú ostatní sťažovatelia dotyčne oboch obžalovaných. Čo do obžalovaného A. Č. zmätočná sťažnosť vytýka aj to, že vrchný súd neprávom tohoto obžalovaného oslobodil na základe § 326, č. 3 tr. p.

K tejto námietke najvyšší súd poznamenáva, že vrchným súdom uvedený dôvod sprostenia obžalovaného A. Č. neobstoí, lebo je mylný názor odvolacieho súdu, že štátne zastupiteľstvo neučinilo dosiaľ prehlásenia, podľa ktorého odopiera zastupovať obžalobu.

Vrchný súd sám zisťuje, že stopovanie v tejto trestnej veci bolo prevedené proti obžalovanému Inž. J. A. a že v dôvodoch zastavujúceho usnesenia je uvedené, že ani A. Č. nenesie na prípade viny.

Nemôže byť pochybností o tom, že týmto vyjadrením, hoc len v dôvodoch usnesenia uvedeným, učinilo štátne zastupiteľstvo prehlásenie podľa § 34 tr. p., ktorým odopiera zastupovať obžalobu aj proti obžalovanému A. Č. Podľa ustanovenia § 34, odst. 2 tr. p. nie je k takému prehláseniu potrebné konanie stopovania, najmä nie proti určitej osobe.

Čís. 5746.

Zločin podle § 6, čís. 2, al. 2 zákona na ochr. rep. vyžaduje po subjektivní stránce, aby byl pachatel při vyzvídání chráněných skutečností veden záměrem vyzraditi vyzvídané tajemství přímo nebo nepřímou cizí moci; nevyžaduje se, aby jednal v úmyslu poškoditi republiku.

Na zločiny podle § 6, čís. 2 zákona na ochr. rep., spáchané před 23. květnem 1936, nelze vztahovati přísnější trestní sazbu zákona čís. 130/1936 Sb. z. a n. (§ 281, čís. 11 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1936, Zm I 934/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu v X. ze dne 16. června 1936, jímž byli uznáni vinnými zločinem podle § 6, čís. 2, al. 2 zákona na

ochranu republiky, a to pokud čelily proti výroku o vině, vyhověl však zmatečným stížnostem, pokud směřovaly proti výroku o trestu, napadený rozsudek ve výroku o trestu u obou obžalovaných zrušil a každému z obžalovaných uložil podle § 6, čís. 1, první věty zákona čís. 50/1923 Sb. z. a n. trest těžkého žaláře v trvání 3 roků zostřeného jedním postem čtvrtletně a podle § 29, č. 1 zákona na ochranu republiky peněžitý trest po 2.000 Kč, jenž se v případě nedobytnosti promění v těžký žalář u každého na dalších dvacet dnů.

Z d ů v o d ů:

Zločin podle § 6, č. 2, al. 2 zák. na ochr. rep. vyžaduje po subjektivní stránce, aby pachatel byl při vyzvídání chráněných skutečností veden záměrem vyraziti vyzvídané tajemství přímo nebo nepřímo cizí moci. Naproti tomu se nevyžaduje, aby pachatel jednal v úmyslu poškoditi republiku. Je proto pro subjektivní vinu obžalovaných nerozhodné, uvádí-li rozsudek k odůvodnění, proč neuložil peněžitý trest podle § 29, čís. 1 zák. na ochr. rep., že nemá na straně obžalovaných prokázán úmysl poškoditi republiku. Nutno ovšem již zde poukázati k tomu, že pachatel, který vyzvídá vojenské tajemství určitého státu, aby je vyrazil cizímu státu, nutně tím poškozuje onen stát a jeho záměrná činnost k tomuto cíli nutně směřuje také k poškození onoho státu. Stejně je nerozhodné, že nalézací soud přiznal obžalovaným polehčující okolnost, že nemůže býti prokázáno, že jejich jednání mělo výsledek. Zločin podle § 6, čís. 2, al. 2 zákona na ochr. rep. je dokonán, jakmile pachatel vykoná činnost směřující a způsobilou k tomu, aby mu opatřila znalost vojenského tajemství, pokud ovšem tato činnost je nesena záměrem vyraziti toto tajemství cizí moci. Je proto nerozhodné, zda obžalovaní výsledky oné první výzvědné cesty do republiky, která se podle zjištění rozsudku stala dne 23. února 1936, již skutečně sdělila cizí moci, či nikoliv.

Poněvadž zjištěné jednání obžalovaných zakládá jak po stránce objektivní, tak subjektivní skutkovou podstatu zločinu podle § 6, č. 2, al. 2 zák. na ochr. rep., nepochybil nalézací soud, když obžalované uznal vinnými tímto zločinem a ne pouze zločinem podle § 6, č. 3 nebo přestupkem podle § 24, č. 2 zák. na ochr. rep. Rozsudek netrpí proto ani zmatkem podle § 281, čís. 10 tr. ř.

Naproti tomu je zmatečnou stížností obžalovaných plně odůvodněna, pokud jako zmatek podle § 281, čís. 11 (nesprávně též č. 9 a), 10) tr. ř. uplatňuje, že nalézací soud vyměřil obžalovaným trest podle § 1, lit. a) první sazby zákona ze dne 13. května 1936, čís. 130 Sb. z. a n., ač tento zákon nabyl účinnosti teprve dnem 23. května 1936.

Zákon ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n. stanovil na zločin podle § 6, č. 2 trest těžkého žaláře od tří do pěti let, za okolností zvláště přitěžujících od pěti do dvaceti let nebo na doživotí. Zákon ze dne 13. května 1936, č. 130 Sb. z. a n. stanoví však na tento zločin trest těžkého žaláře od pěti do dvaceti let nebo na doživotí, za okolností zvláště přitěžujících trest smrti.

Čin, kterým byli obžalovaní uznáni vinnými, byl podle zjištění napadeného rozsudku spáchán v únoru a březnu 1936, tedy ještě před účinností zákona č. 130/1936 Sb. z. a n., který nabyl účinnosti dnem 23. května 1936. Vzhledem ke všeobecné zásadě vyslovené v článku IX. uvozovacího patentu ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z. k trestnímu zákonu pro všechny normy hmotného práva trestního, že totiž nové normy trestní smí se užítí i na trestné činy spáchané před počátkem její účinnosti jen tehdy, není-li nová norma přísnější, nežli norma dosavadní, kterou nahrazuje, nelze na zločiny podle § 6, č. 2 zák. na ochr. rep., spáchané před 23. květnem 1936, vztahovati přísnější trestní sazbu obsaženou v zákoně č. 130/1936 Sb. z. a n. Nalézací soud tím, že tak učinil, vykročil ze své moci trestní a zatížil rozsudek zmatkem podle § 281, č. 11 tr. ř.

Čís. 5747.

Nekalá soutěž (zákon č. 111/1927 Sb. z. a n.).

K pojmu obchodnického soutěžení ve smyslu § 29 zákona.

Počítání lhůty k obžalobě při pokračujícím trestném činu podle tohoto zákona.

K otázce zmocnění k trestnímu návrhu jménem družstva.

Vzal-li soukromý obžalobce podle dohody s obžalovaným zpět opravný prostředek proti osvobozující části rozsudku, neodvolal tím onu část obžaloby, na základě které byl obžalovaný odsouzen.

(Rozh. ze dne 17. listopadu 1936, Zm IV 238/36.)

Obžalovaný J. S. byl ředitelem »R-ckého družstva v P.«. V listopadu 1927 dal zapsat do obchodního rejstříku firmu: »R-cká svojpomoc, J. S. v P.«. V září 1928 začal pod touto firmou obchodovati. Při označování firmy v korespondenci, v cenících a pod. neuváděl dodatek »J. S.«, obchodoval v místnostech R-ckého družstva, používal jeho adresáře a jako sídlo a adresu nové firmy uváděl sídlo, adresu a číslo telefonu R-ckého družstva. O založení nové firmy a o této činnosti obžalovaného vědělo a jednalo R-cké družstvo již v měsících srpnu a září 1928. Dne 5. prosince byl obžalovaný ze služeb družstva propuštěn. Dne 12. prosince podalo družstvo návrh na trestní stíhání obžalovaného pro nekalou soutěž; v návrhu bylo uvedeno, že se obžalovaný i nadále (t. j. i po svém propuštění) dopouští trestných činů podle §§ 29, 31 zákona proti nekalé soutěži. Návrh byl signován označením »R-cké družstvo v P.« bez dalších podpisů; plná moc pro advokáta, připojená k návrhu, byla opatřena dvěma podpisy, jichž vztah k žalujícímu družstvu nebyl nijak určen.

Rozsudky obou nižších soudů uznaly obžalovaného vinným přečinem zneužívání podnikových značek a zevních označení R-ckého družstva podle § 29, odst. 1 a 2 zákona proti nekalé soutěži. Poněvadž se